VIIKONVAIHDE

Pottu maistuu. Karppaustrendin taittuminen on lisännyt suomalaisten perunansyöntiä. Sivu 14

Katsottavaa kaikenikäisille. Pieni teatteri voi yllättää tarjonnallaan. Teatteri Imatran ohjelmistossa on katsottavaa eri-ikäisille vierailijoille. Sivu 13

Nahka taipuu. Reijo Eira valmistaa poronnahasta käsityönä perinteisiä jalkineita yli 65 vuoden kokemuksella. Sivu 14

MARKKU VUORIKARI

Vasikkakasvattamoa rakennetaan nyt kilpaa talventulon kanssa. Työmaalla Marko, Milla, Annu ja Aapo Jantunen.

Kun tulimme tilalle tyttöjen kanssa ensimmäiseksi viikonlopuksi, Marko laittoi minut heti ajamaan traktoria.

Kun ei enää tarvitse tarjota tuttipulloa lapsille, tarjoan sitä vasikoille.

Viiden iltatähden jälkeen on uuden tuotantosuunnan vuoro

Vasikkakasvattamosta tulee emännälle työpaikka, jossa voi edelleen pysyä lähellä lapsia.

ASIKKALA (MT)
Annu ja **Marko Jantusen** tilalla Asikkalan Kalkkisissa rakennetaan parhaillaan uuden vasikkakasvattamon kattoa. Nyt pidetään peukkua, että sää pysyisi vielä jonkin aikaa plussan puolella.

Kattotuoleja alettiin nostaa keskiviikkona. Kattopellit tulevat tiistaina. Talvi saa tulla vasta, kun ne ovat paikallaan ja sisälle saatu lämmöt päälle. Silloin lattiavaluja päästään tekemään ilman pelkoa jäätymisestä.

Jantusille uusi tuotantosuunta on yhden haaveen täyttymys. Mutta moni on kyseenalaistanut investoinnin järkevyyden, Annu kertoo.

”Kysellään, kannattaako näin vanhojen enää ryhtyä yrittämään uutta.”

Annu on 44 ja Marko 46-vuotias.

Jantuset eivät ikäihmettelyä ymmärrä. ”Meillähän on vielä 20 vuotta työikää jäljellä!”

Sitä paitsi hetki on heille sopiva juuri nyt. Kasvattamosta tulee Annulle työpaikka, kun lastenhoidolta alkaa vähitellen jäädä aikaa. ”Kun ei enää tarvitse tarjota tuttipulloa lapsille, tarjoan sitä vasikoille.”

Vauvakuume ei hellittänyt

Kaupunkilaistyttö Annu ja maanviljelijä Marko tapasivat kesällä 1999. Se oli menoa.

Marko sai kerralla koko paketin, vaimon ja kolme tytärtä. ”Marko oli niin laiska että otti lapsetkin valmiina”, Annu nauraa.

Pariskunta alkoi haaveilla ”vielä yhdestä iltatähdestä”. Pian **Tessa**, **Elli** ja **Senni** saivat pikkuveljen, **Eemelin**, joka on nyt 13.

Vauvakuume ei ottanut laantuakseen. Syntyivät **Milla**, kohta 12, **Nooa**, 6, **Niilo**, 4 ja **Aapo**, kohta 2.

”Marko oli helppo ylipuhua aina uuteen vauvaan. Ihan kuin olisi antanut lapselle tikkarin”, Annu nauraa ja katsoo miestään hellästi.

”Jos oltaisiin tavattu kymmenen vuotta aiemmin, näitä olisi varmaan 15.”

”Onneksi ei tavattu”, Marko heittää muka kauhistuneena.

”Jos joku olisi kymmenen vuotta sitten sanonut, että minulla on lopulta kahdeksan tenavaa, aika kalpeaksi olisi vetänyt”, hän jatkaa.

Tosin kumpikaan ei miellä, että heillä olisi suurperhe, koska lapsilla on niin laaja ikähaitari. Tessa ja Elli asuvat jo omillaan, ja Tessa on tehnyt Annusta ylpeän isoäidin.

Lapsiluvun tasainen kasvu on saanut monet kysymään, onko perhe lestadiolainen, Annu kertoo. Ei ole – lapset ja perhe vain ovat Jantusille tärkein asia.

Tarkkaan mietitty navettaratkaisu

Marko Jantunen viljelee 30 omaa ja noin sataa vuokrahehtaaria. Lisäksi hän urakoi kaivinkoneella.

Sonnit lähtivät tilalta sukupolvenvaihdoksen yhteydessä 1997. ”Navettaan olisi pitänyt investoida. Silloin ajattelin, että voihan sen tehdä myöhemminkin, jos siltä tuntuu.”

Ja nyt tuntuu.

Vanha navetta tosin todettiin heti kättelyssä liian ahtaaksi. Nyt sen taakse nousee uusi rakennus, johon tulee kolme karsinaa, kukin 55 eläimelle.

Vasikat otetaan tilalle 1–2-viikkoisina ja ne kasvatetaan 5–6 kuukauden ikään.

Jantuset kiersivät suunnitteluvaiheessa monessa vasikkakasvattamossa ideoita hakemassa. Sieltä tarttui mukaan hyvä elämänohje: ”Rakentakaa niin, ettei joka aamu herätessä tarvitse miettiä, että taas pitää lähteä talikon varteen.”

Karsinat on suunniteltu niin, että eläimet syövät ritilän päällä. Sen alla kulkee lantaraappa.

Loppu 75 prosenttia karsinoiden alasta on kestokuivikepohjaa.

Kuiviketta lisätään ruokintapöytää vastapäätä olevista ovista, joiden yläosan voi avata erikseen. Samoista ovista pohja tyhjennetään koneellisesti.

”Tästä eteenpäin askel lyhenee tuuman vuodessa. Pitää tehdä sellainen navetta, että sen jaksaa hoitaa vielä 20 vuoden kuluttuakin”, Marko sanoo.

”Kaiken oppii – asenne ratkaisee”

Annua investointi ei hirvitä yhtään. ”Kaikki, mihin Marko ryhtyy, onnistuu kyllä.” Vain miehen työhulluus hiukan huolestuttaa.

Annu korostaa, ettei tarkoituksena ole rikastua vaan saada lainat maksettua ja palkka yhdelle.

”Ei minulla ole halua tehdä uraa. Haluan pysyä kotona, lähellä lapsia.”

Vasikoiden hoidon hän uskoo oppivansa nopeasti. Atrialta on saatu apua ja hyviä neuvoja, ja varmasti saadaan jatkossakin.

Sekä Annun että Markon periaate on, että kaiken oppii, mihin vain on halua.

”Kuten traktorinajon. Kun aikanaan tulimme tilalle tyttöjen kanssa ensimmäiseksi viikonlopuksi, Marko laittoi minut heti ajamaan traktoria. Että sellainen romanttinen viikonloppu.”

Lapset innolla mukana

Haaveissa on, että tilalle löytyisi jatkaja. ”Ja miksi ei löytyisi. Ihme on, jos kukaan lapsista ei halua tähän jäädä”, Annu pohtii.

Senni valmistuu keväällä nuoriso- ja vapaa-ajan ohjaajaksi, mutta hakee rakennusprojektin innostamana opiskelupaikkaa Salpauksen lomittajalinjalta.

Eemeli hoiti syksyllä viljankuivauksen. ”Joillakin on kuivurissa automaattiohjaus, meillä Eemeliohjaus”, Marko sanoo.

Muutkin konehommat Eemeliltä sujuvat. Kolmen euron tuntipalkalla hän on tienannut tänä syksynä jo 300 euroa.

Myös Milla on tilan töissä korvaamaton apu.

Pienimmät ovat navettahankkeesta välillä innoissaan, välillä ei. Niilo ilmoitti hiljattain, ettei halua vasikoita vaan häkillisen hamstereita.

Niilonkin mielestä rakentamisessa on sentään yksi hyvä puoli. Navettaan tulee leveä huoltokäytävä, ja pikkupojille on luvattu sinne uudet polkutraktorit. Siellä kelpaa ajella talvipakkasilla.

SATU LEHTONEN

Niilo, Aapo ja Nooa odottavat navetan valmistumista ja sinne luvattuja polkutraktoreita.

Marko Jantunen piti viimeksi vapaapäivänpuolikkaan isänpäivänä.

Jos oltaisiin tavattu kymmenen vuotta aiemmin, lapsia olisi varmaan 15.